

F. t. l. vedr. betalingskort m.v.

lig at sikre, at forbrugeren får klare informationer af kortudsteder om kontraktvilkårene og at sikre forbrugeren en minimumsbeskyttelse.

4. Lovforslagets formål og indhold

Forslaget indebærer, at betalingssystemer uden kort men med kode udtrykkeligt inddrages under betalingskortloven.

Lovforslaget tager sigte på at fastsætte beskyttelsesregler, der ikke kan fraviges til skade for forbrugere, der indgår aftale med en systemudbyder om anvendelse af et elektronisk betalingsformidlingssystem uden betalingskort, uanset om den pågældende aktivitet sker i forbindelse med et home-banking system i mere traditionel forstand, eller det drejer sig om home-shopping systemer, hvorigenennem man kan erhverve varer eller tjenesteydelser.

Det karakteristiske for betalingskort er, at kortindehaveren ved forevisning af betalingskortet kan erhverve varer eller tjenesteydelser, foranledige overførsel af betaling, hæve penge eller foretage lignende transaktioner. Ved home-banking og home-shopping systemer, der baserer sig på, at brugerne legitimerer sig over for systemerne alene ved hjælp af en kode eller anden form for lignende entydig identifikation, giver disse legitimationsmidler tilsvarende adgang til systemets faciliteter. Systemet med hemmelige koder eller anden entydig identifikation af den enkelte bruger skal forhindre, at udenforstående kan foretage transaktioner i den pågældende brugers navn eller på anden måde kan misbruge systemet.

Der kan konstateres betydelige lighedspunkter mellem de rene home-banking og home-shopping systemer og betalingskortsystemer, og der er ikke den store forskel på, om adgangen til systemerne er baseret på et kort eller alene på en hemmelig kode eller lignende, idet der er tale om ganske de samme transaktioner.

Det er derfor væsentligt, at der af hensyn til den fremtidige teknologiske udvikling allerede nu ved lov fastlægges nærmere rammer for, efter hvilke retningslinier systemerne bør indrettes. Det medfører den fordel, at erhvervslivet tidligt i projekteringsfasen vil kunne indrette systemerne herefter og undgå senere at skulle foretage omkostningskrævende ændringer. Samtidig vil de erhvervsdrivende i forbindelse med markedsføring af systemerne vide, at der skal tages hensyn til forbrugerbeskyttelsesaspekterne.

Selv om home-banking systemer stadig er mest udbredt inden for erhvervslivet, og egentlige home-shopping endnu ikke er i drift i Danmark, må de dog forventes at komme på markedet inden for de nærmeste år, ligesom den stigende internationalisering

og EU's Indre Marked også vil betyde, at grænseoverskridende betalinger vinder større indpas.

I overensstemmelse hermed er hovedvægten derfor lagt på at skabe den størst mulige parallelitet med den eksisterende betalingskortlov.

Lovforslaget griber derimod ikke ind i de almindelige civile retlige regler, lige så lidt som den eksisterende betalingskortlov. Dette betyder, at der ikke, uanset om der i forbindelse med køb anvendes et betalingskort eller en kode, ændres ved det underliggende retsforhold, der er reguleret ved købelovgivningen eller EU-reguleringen, fx direktivforslaget vedrørende fjernsalg.

I det følgende omtales forslagens hovedpunkter.

Betalingskortlovens finder anvendelse på såvel privat som erhvervsmæssig brug af betalingskort. I de eksisterende home-banking systemer kan der imidlertid konstateres betydelige forskelle i anvendelsesmulighederne for erhvervs- og privatkunder. Det er ikke fundet nødvendigt at inddrage erhvervsmæssig brug under lovens beskyttelsesregler. Systemer, der kun anvendes erhvervsmæssigt, holdes derfor uden for loven. Når en bruger er tilsluttet et system med henblik på erhvervsmæssig anvendelse, vil det forhold, at han bruger systemet til private formål, kun indebære, at han inddrages under lovens beskyttelsesregler, såfremt systemudbyder var eller burde være bekendt hermed.

Betalingskortlovens oplysningskrav udbygges således, at der også skal gives oplysninger om, hvilke tekniske krav, der stilles til brugerens kommunikationsudstyr, og om det er muligt at tilbagekalde en ordre.

Betalingskortlovens kvitteringskrav modificeres, jf. forslagens § 26c.

I mange af de elektroniske betalingssystemer, der anvendes i dag, er det muligt på anden vis hurtig og let at kontrollere, hvilke ordrer, der er afgivet til systemerne, og om de er gennemført. Det er dog forudsat, at pengeinstitutterne og andre systemudbydere vil fortsætte med at udstede kvittering som i dag.

Betalingskortlovens frivillighedsprincip lempes for betalingssystemer, der udbydes af pengeinstitutter, jf. § 26d, således at det er tilladt at udbyde til lægsydelser, der er led i almindelig og sædvanlig bankvirksomhed, uden at skulle udbyde disse separat.

Betalingskortloven indeholder i § 21 bestemmelser om begrænsning af kortindehavers og betalingsmodtagers ansvar ved tredjemands misbrug af betalingskort. Lovforslaget fastsætter lignende ansvars- og tabsbegrænsningsregler til beskyttelse af brugerne af elektroniske betalingssystemer uden kort men med kode.